

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci v prospech oprávneného: **P., s. r. o., P.**, IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., G., IČO: X., proti povinnému: **P. C., nar. X.**, bytom **J.**, o vymoženie **85,87 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14Er/868/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. mája 2013, č. k. 26CoE/65/2013-53, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 31. mája 2013, č. k. 26CoE/65/2013-53, **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

1. Uznesením z 31. mája 2013, sp. zn. 26CoE/65/2013, Krajský súd v Nitre potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Levice z 19. mája 2011, č. k. 14Er/868/2008-29, ktorým zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 39,83 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

2. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený dovolaním, v ktorom uviedol, že: 1. súd rozhodol „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), 5. súd svojim postupom oprávnenému odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), 6. konanie je postihnuté inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav

a nevykonával náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižšej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je dôvodné.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, (t. j. za účinnosti O. s. p.) dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, § 237 a § 239 O. s. p. (v znení účinnom v čase podania dovolania).

5. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

6. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. V zmysle § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského

rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

7. Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadol oprávnený dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p. Dovolanie oprávneného preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. prípustné nie je.

8. Procesnú prípustnosť dovolania žalobcu by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

9. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia oprávneného, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

10. Naplnenie tejto vady oprávnený vyvodzuje z toho, že súdy oboch stupňov nevyzvali a ani inak nekomunikovali s oprávneným o jeho právnych a skutkových návrhoch (námietky proti prejednaniu veci, konanie bez nariadenia pojednávania, dokazovania). Oprávnený ďalej namieta, že odvolací súd nerešpektoval návrh oprávneného na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., vôbec o ňom nerozhodol a v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol dôvody, pre ktoré sa návrhom na prerušenie konania nezaoberal a namieta aj nesprávne a nedostatočné odôvodnenie právnych záverov oboch súdov.

11. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je taký (vadný) postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v tejto súvislosti bližšie zaoberal práve námietkou oprávneného, podľa ktorej odvolací súd nerešpektoval návrh oprávneného na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., vôbec o ňom nerozhodol a v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol dôvody, pre ktoré sa návrhom na prerušenie konania nezaoberal.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že návrh oprávneného nazvaný ako „Návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a doplnenie právnej argumentácie k podanému odvolaniu“ došiel Okresnému súdu Levice, podľa prezenčnej pečiatky, dňa 7. septembra 2012 (č. I. 93). Krajský súd v Nitre ako súd odvolací napadnutým uznesením zo dňa 31. mája 2013 rozhodol iba o odvolaní oprávneného z 8. júna 2011 (doručeného súdu dňa 13. júna 2011, č. I. 39) bez uvedenia dôvodu, prečo sa návrhom oprávneného na prerušenie konania vôbec nezaoberal.

14. Ak teda odvolací súd nerozhodol o procesnom návrhu na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ a doplnenie právnej argumentácie k podanému odvolaniu bez toho, aby boli splnené podmienky pre takýto postup (napr. ak by bol návrh oprávneného doručený na súd prvej inštancie po dátume, kedy bolo rozhodnuté o odvolaní oprávneného, resp. po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu spolu s uznesením súdu prvej inštancie), odňal mu týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

15. Zároveň je potrebné poukázať na nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie, ktorý o zastavení exekúcie rozhodol podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku.

16. Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

17. Predpokladom zastavenia exekúcie z dôvodu uvedeného v citovanom ustanovení je vyhlásenie neprípustnosti vykonávanej exekúcie. Správnym sa preto javí taký postup súdu prvej inštancie, keď po tom, čo zistí [na základe návrhu alebo *ex officio* (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku)], že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie, skonštatuje neprípustnosť exekúcie samostatným uznesením a po právoplatnosti tohto uznesenia exekúciu zastaví, alebo rozhodne o neprípustnosti exekúcie a exekúciu zastaví jedným uznesením, v ktorom sa uvedie výrok o neprípustnosti i výrok o zastavení exekúcie.

18. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie síce exekúciu podľa uvedeného ustanovenia zastavil, avšak opomenul túto exekúciu zároveň vyhlásiť za neprípustnú.

19. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd podľa § 449 ods. 1 v spojení s § 450 C. s. p. zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

20. O trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd (§ 453 ods. 3 C. s. p.)

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. februára 2017

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová